

Het Beoordelingssysteem aan universiteiten in de Verenigde Staten

In dit informatieblad wordt uitleg gegeven over het studiepuntensysteem en het beoordelingssysteem die op Amerikaanse universiteiten gebruikt worden. Er zijn geen algemeen geldende of bindende criteria waaraan beoordelingssystemen in de Verenigde Staten moeten voldoen. De waarde van cijfers kan per instelling verschillen.

Credits

In de Verenigde Staten worden de studielast en studieduur van vakken aangegeven met *semester credits*, *quarter credits*, *semester hours*, *quarter hours*, *semester units* of *quarter units*. Om een graad te kunnen behalen moet je voldoende *credits*, *units* of *hours* behaald hebben. Hoeveel van deze eenheden er precies behaald moeten worden verschilt per instelling. Bij instellingen die met *semester credits* werken, geldt meestal dat je 60 *credits* moet behalen voor een Associate's graad, 120 *credits* voor een Bachelor's graad, tussen de 30 en 60 *credits* voor een Master's graad en tussen de 60 en 180 *credits* voor een Ph.D. graad.

Een Bachelor's opleiding duurt vier jaar. Als je in totaal 120 *credits* moet behalen om de opleiding af te ronden, betekent dat, dat je per jaar gemiddeld dertig *credits* en per semester gemiddeld vijftien *credits* moet halen. Per semester kun je vier à vijf vakken kiezen van drie à vier *credits*. In de studiegidsen van de universiteiten staat achter elk vak hoeveel *credits* er voor gegeven worden. Eén *credit* staat gelijk aan één contactuur. Als een bepaald vak drie *credits* oplevert, houdt dit in dat je gedurende het semester, trimester of kwartaal drie uur in de week college loopt. Tijdens de *undergraduate* studie staat er voor elk uur college ongeveer twee uur voorbereidingstijd. Voor de *graduate* studie is de verhouding hoger. Gedurende een semester (circa zestien weken) ben je gemiddeld negen uur per week met dat vak bezig (drie uur college plus zes uur voorbereiding). Dat betekent dat je in totaal $9 \times 16 = 144$ uur (= *semester hours*) aan dat vak besteedt in een semester.

Als practicum een onderdeel vormt van een vak, geldt een andere berekening: twee à drie uur practicum staat gelijk aan één *credit*: een vak van vier *credits*, waarvan practicum een onderdeel is, kan de volgende studiebelasting hebben: drie uur college in de week, zes uur voorbereiding in de week, drie uur practicum in de week: totaal $(9 \times 16) + (16 \times 3) = 192$ uur.

Grades

In de VS wordt niet gewerkt met een beoordelingsschaal van 1 tot 10, maar met de letters A, B, C, D en F. Het volgende overzicht geeft aan wat er in het algemeen bedoeld wordt met deze letters (*grades*). De percentages kunnen per instelling wat verschillen.

Grade	Term	% Goede antwoorden
A	Excellent	91% of meer
B	Good	82% tot 90%
C	Fair/Average	75% tot 81%
D	Poor	69% tot 74%
F	Failing	68% of minder

In de praktijk komt het er meestal op neer dat de docent een A geeft aan twee tot drie leerlingen die het best gescoord hebben voor een examen, ook al hebben ze niet meer dan 70% van de antwoorden goed. De docent gaat er in dit geval namelijk van uit dat het examen niet goed was en dat de waardering aangepast moet worden.

De letters A, B, C en D worden omgezet in cijfers, zodat het mogelijk is om het totale gemiddelde te berekenen: het *grade-point average*.

De waarde is dan A - 4 punten, B - 3 punten, C - 2 punten en D - 1 punt. F heeft geen waarde (0 punten).

Als je voor een vak van drie *credits* een A gehaald hebt, krijg je daar in totaal twaalf punten (*grade-points*) voor. Per semester, trimester of kwartaal tel je alle *grade-points* op en deelt deze door het totaal aantal *credits* om het *grade-point average* te berekenen.

Voorbeeld				
Vak	Grade	Waarde	Credits	Grade-points
Scheikunde	A	4	3	12
Algebra	C	2	4	8
Engels	B	3	3	9
Practicum	D	1	2	2
Geschiedenis	A	4	3	12
			—	—
			15	43

Grade-point average: totaal *grade-points* / totaal *credits* = 43/15 = 2.87

Na het tweede en volgende semester heb je een zogenaamd *cumulative grade-point average*: d.w.z. het totaal van alle studiepunten van alle semesters gedeeld door het totaal behaalde aantal *credits*.

De eindbeoordeling van een vak hangt niet alleen af van het behaalde cijfer bij de eindtoets. Je wordt ook beoordeeld op de deelname aan de les, essays, huiswerk en aanwezigheid.

Het is mogelijk om een vak te laten vallen als blijkt dat je er niet goed in bent. Dit moet in de meeste gevallen wel voor een bepaalde datum gebeuren. Het laten vallen van vakken verdient de voorkeur boven het halen van een F, ook al lukt het je dan misschien niet om twaalf *credits* per semester te krijgen. (Als fulltime student word je geacht minimaal twaalf *credits* per semester te halen.)

Om als *undergraduate* student je studie te kunnen vervolgen moet je op de meeste instellingen een *cumulative grade-point average* hebben van 2 of hoger. Als je gemiddelde onder de 2 zakt, krijg je een waarschuwing en mag je slechts onder voorbehoud verder studeren (*on probation*). Als je gemiddeld allemaal A's en B's haalt, verdien je zogenaamde *honors* en ontvang je wellicht een prijs (*award*).

Om als *graduate* student je studie te kunnen vervolgen, moet je minimaal een *cumulative grade-point average* van 3 of hoger hebben. Wordt een C tijdens *undergraduate* studie nog als gemiddeld beoordeeld, tijdens een *graduate* studie betekent het dat het betreffende vak niet gehaald hebt. Als je in twee of drie opeenvolgende semesters een C gehaald hebt en je *cumulative grade-point average* rond de twee zit, zul je het advies krijgen dat je beter met je studie kunt stoppen.

Door de studentenadministratie worden al je cijfers bijgehouden en wordt je *transcript* samengesteld. Een *transcript* is een overzicht van de gevolgde vakken en de daarvoor behaalde punten (*grades*).

Vergelijking met het Nederlandse systeem

Het is niet mogelijk om het Amerikaanse beoordelingssysteem rechtstreeks om te zetten naar het Nederlandse systeem. Een A behaald op een topuniversiteit heeft een andere waarde dan een A behaald op een minder hoog aangeschreven instelling. Het is ook niet mogelijk om Nederlandse cijfers om te zetten in

Amerikaanse *grades*. Om echter een idee te krijgen wat je Nederlandse cijfers waard zijn, kan de volgende tabel als indicatie dienen:

Nederlandse cijfers	Amerikaanse cijfers
8	A (4.0)
7	B (3.0)
6	C (2.0)

In verhouding komt een A in Amerika vaker voor dan een 9 of 10 in Nederland. Hoewel een A+ niet bestaat in het Amerikaanse beoordelingssysteem zouden 9's en 10'en aangegeven moeten worden met een A+.

Fulbright Center informatieblad nummer 22 'Het samenstellen van een *Transcript*' geeft verdere aanwijzingen.